

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 września 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Wien - Austria) – Skarb Państwa Rzeczypospolitej Polskiej – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad/Stephan Riel, występujący w charakterze zarządcy tymczasowego majątku Alpine Bau GmbH

(Sprawa C-47/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 – Jurysdykcja w sprawach cywilnych i handlowych – Zakres stosowania – Artykuł 1 ust. 2 lit. b) – Upadłość, układy i inne podobne postępowania – Wyłączenie – Powództwo zmierzające do uzyskania ustalenia istnienia wierzytelności dla celów jej wpisu na listę wierzytelności w ramach postępowania upadłościowego – Zastosowanie rozporządzenia (WE) nr 1346/2000 – Artykuł 41 – Treść zgłoszenia wierzytelności – Postępowanie główne i wtórne postępowanie upadłościowe – Zawisłość sprawy i sprawy wiążące się ze sobą – Stosowanie w drodze analogii art. 29 ust. 1 rozporządzenia nr 1215/2012 – Niedopuszczalność)

(2019/C 399/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: Skarb Państwa Rzeczypospolitej Polskiej – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad

Druga strona postępowania: Stephan Riel, występujący w charakterze zarządcy tymczasowego majątku Alpine Bau GmbH

Sentencja

- 1) Artykuł 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że powództwo o ustalenie istnienia wierzytelności dla celów jej wpisu na listę wierzytelności w ramach postępowania upadłościowego, takie jak wytoczone w postępowaniu głównym, jest wyłączone z zakresu stosowania tego rozporządzenia.
- 2) Artykuł 29 ust. 1 rozporządzenia nr 1215/2012 należy interpretować w ten sposób, że nie znajduje on zastosowania, również w drodze analogii, do powództwa takiego jak wytoczone w postępowaniu głównym, wyłączonego z zakresu stosowania owego rozporządzenia, lecz objętego zakresem stosowania rozporządzenia nr 1346/2000.
- 3) Artykuł 41 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego należy interpretować w ten sposób, że wierzyciel może w ramach postępowania upadłościowego zgłosić wierzytelność, nie wskazując formalnie chwili jej powstania, jeżeli prawo państwa członkowskiego, na którego terytorium zostało wszczęte postępowanie upadłościowe, nie wymaga podania tej informacji, a informacja ta może w sposób nienastręczający szczególnych trudności zostać wywiedziona z dowodów, o których mowa w tym art. 41, czego ocena spoczywa na właściwym organie, któremu zostało powierzono sprawdzenie wierzytelności.

⁽¹⁾ Dz.U. C 142 z 23.4.2018.